

О Шипка!

Три дена младитѣ дружини,
Какъ прохода бранятъ. Горскитѣ долини
Трепетно повтарятъ на боя ревѣтъ.
Пристѣпи ужасни! Дванайсети пѣтъ
Гѣсти орди лаятъ по урвата дива,
И тѣла я стелятъ, и кръвь я залива.
Буря подиръ буря, роякъ слѣдъ роякъ!
Сюлейманъ безумний сочи върха пакъ
И вика: „Търчете! *Тамо сѣ раитѣ!*“
И ордитѣ трѣгватъ съ викове сърдити,
И „Ал ахъ“ грѣмовно въздуха разпра.
Върхътъ отговори съ други викъ „урра!“
И съ новъ дѣждъ крушуми, камѣни и дърви;
Дружинитѣ наши, оплискани съ кърви
Пушкатъ и стѣлѣсватъ безъ сигналъ, безъ редъ,
Всѣкой гледа само да бѣде наурѣдъ
И гърди геройски на смъртъ да изложи,
И единъ врагъ повечъ мъртъвъ да положи.
Топовѣтѣ екнатъ. Турцитѣ реватъ.
Нѣсипа налитатъ и падатъ, и мратъ:
Идатъ, като тигри, бѣгатъ като овци,
И пакъ се завръщатъ; бѣлгари орловци,²⁾
Катъ левове тичатъ по страшний редугъ,
Не сѣщатъ ни жага, ни жажда, ни трудъ.
Шурмѣтъ е отчаенъ, отпорѣтъ е лютъ.
Три дни вече се биятъ, но помощъ не иде,
Отъ никѣдѣ взорѣтъ надежда не види,
И братскитѣ орли не хвърчатъ къмъ тѣхъ.
Нищо. Тѣ ще паднатъ, но честно, безъ страхъ,
Катъ шѣпа спартанци подъ сѣнѣта на Ксеркса.
Талазитѣ идатъ, сичкитѣ на щрекъ сѣ;
Послѣдниятъ напѣнъ вече е насталъ.
Тогава Столѣтовъ, нашия генералъ,
Ревна горолотно: „Млади опѣлченци,
„Вѣнчейте България съ лаврови вѣнци!
„На вашата сила Царѣтъ повѣри
„Прохода, войната и себе дори!“
При тѣзи думи прости дружинитѣ горди
Очакватъ геройски душманскитѣ орди,
Бѣсни и шумещи! О геройски часъ!
Вълнитѣ намиратъ канари тогазъ.
Патронитѣ липсватъ, но волитѣ траятъ
Шикътъ се прѣчупва — гърдитѣ оставятъ,
И сладката радость—до кракъ да измратъ

²⁾ Часть отъ орловскія (руски) полкъ зимаше сѣсно участіе въ Шипченскія бой.